

[Undervisningsministeren.]

fundsmæssige og ud fra pædagogiske synsvinkler, men som bekendt blev lovforslaget om folkeskolen ikke færdigbehandlet i foråret 1973. Den daværende regering offentliggjorde Højbyskitsen i juni måned 1973, og skitsen blev sendt ud til almindelig debat, hvor alle interesserede kunne få lejlighed til at fremsætte deres mening.

Samtidig blev skitsen sendt til udtalelse i det centrale uddannelsesråd, som lige netop på det tidspunkt var blevet nedsat. Den daværende undervisningsminister, hr. Heinesen, understregede meget stærkt, at hverken han eller regeringen havde taget stilling til andet end målsætningen, og at oplægget måtte indgå i prioriteringen sammen med andre store undervisningsopgaver inden for undervisningsministeriets budgetrammer.

Situationen er stadig den, at et forslag om 12 års uddannelse under alle omstændigheder måtte konkurrere med andre opgaver inden for de økonomiske rammer, vi har, og de er endnu snævrere end dem, vi havde tidligere. Den nuværende regering har ikke ønsket at fremsætte forslag til lov om folkeskolen i denne samling, men nu har vi altså lovforslag liggende i undervisningsudvalget igen, og vi ved ikke, hvordan det videre går med det, hvor lang tid der vil forløbe.

Det er klart, at uddannelsen af de 16-19-årige i det hele taget skal drøftes her i folketinget, men ligesom jeg har ment, at folkeskolereformen må udskydes, anser jeg det heller ikke for strengt nødvendigt at søge en afgørelse af Højbyskitsen lige netop nu.

Foreløbig må jeg imidlertid afvente den udtalelse, der skal komme fra det centrale uddannelsesråd — lige i øjeblikket arbejder rådet jo med helhedsplanredøgørelsen for de højere uddannelser — den udtalelse, som man også i undervisningsudvalget har ønsket at få før debatten her i tinget. Men når udtalelsen om Højbyskitsen foreligger, vil jeg gøre mit standpunkt til dens indhold op, og regeringen vil diskutere, hvad der videre bør ske, men de 16-19-årige er ikke glemt.

Ritt Bjerregaard (S):

Jeg forstår ministerens svar derhen, at det centrale uddannelsesråd altså på et senere tidspunkt vil komme til at tage stilling til planerne omkring de 16-19-årige, og at

ministeren derefter vil overveje regeringens stilling til disse problemer, og at det herefter også vil komme i folketinget på den ene eller på den anden måde. Det er jeg glad for at høre.

Jeg kunne måske godt have tænkt mig, at vi havde fået dette materiale lidt hurtigere frem, ikke fordi jeg er uenig med ministeren i, at dette selvfølgelig skal konkurrere med andre opgaver, heller ikke fordi jeg ikke mener, at der er andre væsentlige områder, men fordi jeg tror, det er vigtigt, at vi intensiverer denne debat og virkelig bredt får gennemdrøftet, hvad vi vil med de 16-19-årige, før vi får et lovforslag. Tankegangen bag spørgsmålet var da heller ikke at bede ministeren om at komme med et lovforslag, men at sikre, at debatten om de 16-19-årige fortsætter, og jeg forstår, at der er al mulig grund til at fortsætte debatten, også på baggrund af betænkningen fra Højbyudvalget.

Undervisningsministeren (Tove Nielsen):

Jeg kan oplyse, at to underudvalg under det centrale uddannelsesråd i løbet af foråret har beskæftiget sig dels med de pædagogiske, dels med de økonomiske konsekvenser af Højbygruppens oplæg til en principbeslutning om et 12-årigt uddannelsestilbud, og det er hensigten, at resultatet af disse underudvalgs arbejde skal forelægges det centrale uddannelsesråd til efteråret, altså i år.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Simonsen (KF)* til finansministeren:

„Vil ministeren ændre ligningsdirektoratets bestemmelser, således at sociale ydelser til børn under 18 år ikke beskattes hos forældrene?“

(Spm. nr. 151).

Skriftlig begrundelse.

Ifølge ligningsdirektorates bestemmelser beskattes sociale ydelser til børn under 18 år hos forældrene. Denne bestemmelse synes urimelig i betragtning af, at børn under 18 år — når de i øvrigt har selvstændig indkomst — også beskattes selvstændigt. Det sker f. eks. i flere tilfælde, at børn under 18 år som narkomaner modtager sociale til-